

ارزیابی و مقایسه چهار سناریوی مختلف مدل کاربری زمین از نوع مدل گرین-لاری، به منظور
مطالعه اشتغال و جمعیت براساس اقتصاد پایه مطالعه موردی منطقه کلان شهری تهران

محمدحسین شریفزادگان

استادیار دانشگاه شهید بهشتی hsharifzadegan@yahoo.com

فرشید عشقآبادی

کارشناس ارشد برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای از دانشگاه شهید بهشتی

farshid.eshghabadi@gmail.com

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۰/۱۹ تاریخ تصویب: ۸۶/۲/۴

چکیده

مدل گرین-لاری به دلیل سادگی، ساختار علت و معلولی نیرومند و نیازهای اطلاعاتی محدود، از محدود مدل‌های کاربری زمین است که در برآورد اشتغال و جمعیت مقبولیت یافته است. این مقاله به ارزیابی برآورد اشتغال و جمعیت با استفاده از مدل گرین-لاری پویا شده در یک دوره زمانی ده ساله در منطقه کلان شهری تهران و با دو سناریوی وجود و عدم وجود تحرک جمعیت و اشتغال پیشین و دو وضعیت زمانی گام به گام سالیانه و یک گام ده ساله می‌پردازد. در این مقاله، سطحی از اشتغال پایه به طور تدریجی در تکرارهای مختلف سال‌های دوره برنامه‌ریزی وارد منطقه می‌شود. ورود تدریجی اشتغال و جاگیری آن‌ها در منطقه موجب تغییرات تدریجی پارامترهای تأثیرگذار در انتخاب محل اشتغال خدماتی و محل سکونت می‌شود. بنابراین، اگر در انتخاب محل اشتغال و محل سکونت در سطح منطقه کلان شهری تهران انعطاف و تحرک بسیار بالا باشد، سناریوی تحرک جمعیت و اشتغال پیشین و در غیر این صورت سناریوی عدم تحرک جمعیت و اشتغال پیشین نتایج بهتری را بدست می‌دهند. به این منظور، بر اساس دو سناریوی طرح شده و دو روش مدل‌سازی گام به گام سالیانه و یک گام ده ساله، چهار سناریو مورد مدل‌سازی واقع می‌شوند. مقایسه نتایج حاصل از برآوردهای اشتغال و جمعیت چهار سناریو با مشاهدات موجود، نشان می‌دهد که سناریوی عدم تحرک جمعیت و اشتغال پیشین در شرایط گام به گام سالیانه و یک گام ده ساله، نتایج بهتری را در بازسازی جمعیت و اشتغال منطقه کلان شهری تهران در دوره ده ساله ۱۳۷۵-۱۳۶۵ به دست می‌دهند.

طبقه‌بندی JEL: L1

کلید واژه‌ها: کاربری زمین، مدل گرین-لاری پویا، لوجیت چندگانه، برآورد جمعیت و اشتغال، اقتصاد

پایه^۱

۱- مقدمه

پیش‌بینی و تحلیل رفتار سیستم‌های شهری و منطقه‌ای به دلیل ماهیت پیچیده آن‌ها امری بسیار دشوار می‌باشد. مکانیزم رشد شهری حالت‌های متنوعی را در مناطقی که به تازگی شهر شده‌اند و یا پیش از این مناطق حومه‌ای بوده اند، به خود می‌گیرد. به منظور درک بهتر مکانیزم رشد چنین مناطق شهری معاصری، محققان به مدل‌های کاربری زمین نیازمند می‌باشند که به طور واقع بینانه‌ای خصوصیات کلیدی چنین مناطقی را مشخص نموده و مجموعه اطلاعات تفصیلی را بکار می‌گیرند.

برنامه‌ریزان برای هدایت و تنظیم توسعه کالبدی، نیاز به براوردی صحیح از نیاز به زمین برای مصارف مختلف شهری و شناخت گرایش سکونت‌گرینی افراد و مکان‌گزینی مؤسسات دارند. جمعیت و اشتغال در محل سکونت از جمله ویژگی‌های اساسی هستند که اطلاعات مربوط به آن‌ها به گونه‌های مختلف، به طور مستمر و در سطح جزئیات متفاوت از نظر نوع و توزیع جغرافیایی یادآوری می‌شوند. به دلیل ارتباط تنگاتنگ این دو عامل اجتماعی و اقتصادی با بسیاری از فعالیت‌ها، جمعیت و اشتغال در تجزیه و تحلیل بسیاری از روندها و فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی مطرح می‌باشند. از این‌رو، مدل‌های متنوع و متعددی برای پیش‌بینی جمعیت و اشتغال مطرح شده و مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

یکی از مدل‌های ابداعی در این زمینه به مدل گرین- لاری موسوم است که به دلیل سادگی، ساختار علت و معلولی نیرومند و نیازهای اطلاعاتی محدود، از محدود مدل‌های کاربری زمین است که در براورد اشتغال و جمعیت مقبولیت یافته است. این مدل اولین بار در سال ۱۹۶۴ توسط لاری مطرح شد (Lowry, 1964) و بعدها توسط گرین به شیوه ماتریسی ارتقاء یافت. زیربنای فرضیه این مدل این است که تغییر جمعیت یک منطقه، رابطه نزدیکی با وضعیت اشتغال آن منطقه دارد. به عبارت دیگر، در مدل لاری توزیع مکانی سکونت و اشتغال از ترکیب دو نظریه پایه اقتصادی و نظریه جاذبه به دست می‌آید.

شهر تهران و شهرهای هم‌جوار آن بزرگ‌ترین مجموعه شهری کشور را تشکیل می‌دهند. به دلیل پیچیدگی ساختار فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی در این مجموعه، هر گونه برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای برای آینده آن نیازمند پیش‌بینی دقیق اشتغال و

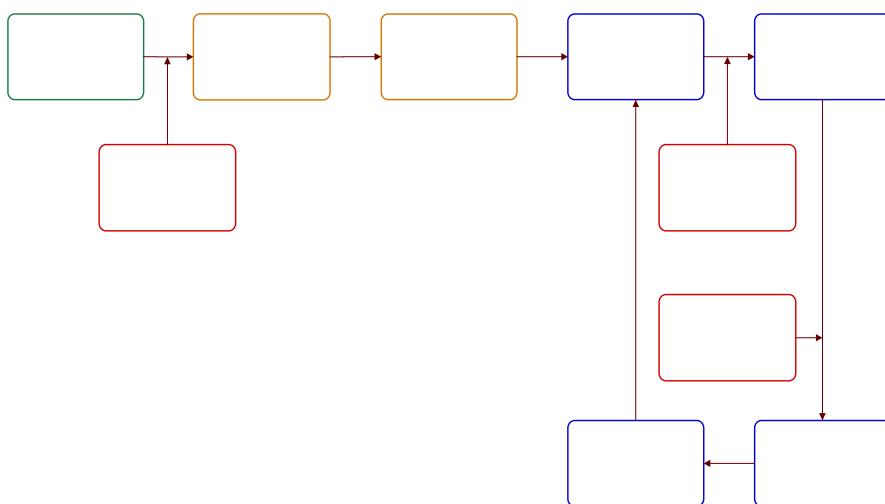
جمعیت در سال افق برنامه‌ریزی می‌باشد. هدف این مقاله ارزیابی و مقایسه برآورد اشتغال و جمعیت با استفاده از مدل گرین-لاری پویا شده در یک دوره زمانی ده ساله (۱۳۷۵-۱۳۶۵) در منطقه کلان‌شهری تهران و با دو سناریو تحرك و عدم تحرك جمعیت و اشتغال پیشین می‌باشد. بنابراین، ابتدا به بررسی مدل گرین-لاری و معرفی نیازهای اطلاعاتی و پارامترهای مدل، که شامل ساخت و پرداخت مدل‌های کار-به-خانه و خانه-به-خدمت از نوع لوجیت چندگانه با استفاده از روش بیشینه درست‌نمایی می‌باشند، پرداخته می‌شود. سپس بر اساس دو سناریو مطرح شده و دو روش مدل‌سازی گام به گام سالیانه و یک گام ده ساله، چهار سناریو مورد مدل‌سازی واقع می‌شوند. در انتها، نتایج حاصل از برآوردهای اشتغال و جمعیت هر یک از چهار سناریو با مشاهدات موجود منطقه کلان‌شهری تهران مورد مقایسه و ارزیابی قرار می‌گیرند و سناریوی برتر از نظر بازسازی دقیق‌تر مشاهدات انتخاب و نتایج حاصل از مدل‌سازی ارایه می‌شوند.

۲- ساختار مدل گرین-لاری

مدل انتخاب شده برآورد جمعیت و اشتغال برای منطقه کلان‌شهری تهران، نوع خاصی از مدل لاری، به نام مدل گرین-لاری است، که علاوه بر دارا بودن روابط علت و معلولی قوی بین متغیرها، قدرت و کارآیی خود را تا به حال در مطالعات گوناگون نشان داده است. هدف از تهیه مدل لاری، ایجاد الگویی برای تخصیص فضاهای لازم به فعالیتهای متنوع شهری در مناطق مختلف محدوده شهر، با توجه به اصل همبستگی متقابل فضایی در برنامه جامع بازنده‌سازی شهر پیتسburG بوده است. از مهمترین اصول و فرضیات پایه مدل در تحلیل ساختار فضایی منطقه توسط مدل لاری، تفکیک اشتغال به دو بخش پایه و غیرپایه (خدماتی) می‌باشد.

داده‌های ورودی مدل لاری شامل سطح اشتغال پایه ناحیه‌ای، ماتریس‌های تعداد و هزینه سفر از خانه به کار و خانه به خرید، متغیرهای اقتصادی و اجتماعی مکان مسکونی و خدمات ناحیه‌ای، پارامترهای کنترل و غیره می‌باشند. بر اساس این ورودی‌ها، نخست سطح اشتغال بخش پایه به نواحی مسکونی تخصیص داده می‌شوند. سپس جمعیت مسکونی ناشی از اشتغال پایه اقتباس شده و در مرحله بعد، اشتغال خدماتی وابسته (به جمعیت مسکونی) محاسبه می‌شوند. این افزایش اشتغال خدماتی

در نواحی محل کار توزیع می‌شود، و در نتیجه افزایش متناظر جمعیت اقتباس شده در نواحی مسکونی توزیع فضایی می‌شود. این فرآیند تا به تعادل رسیدن ساز و کار اقتصاد پایه ادامه می‌یابد. در هر تکرار، بازبینی به منظور تعیین اینکه آیا تراکم ناحیه‌ای جمعیت مسکونی و اشتغال خدماتی در محدوده پیش فرض قرار دارند، صورت می‌گیرد. روند تکرار جهت تخصیص آخرین افزایش‌های ناشی از تغییر پارامترهای جاذبه ناحیه‌ای ادامه می‌یابد. خروجی مدل شامل بردارهای جمعیت مسکونی و اشتغال خدماتی، جدول سفرهای شغلی مربوط به خانواده‌ها جهت سفرهای کار و خرید، بردارهای اوزان جاذبه مسکونی و خدماتی، و پارامترهای سفر می‌شود (Berechman & Small, 1988, 1285-1309). شکل (۱) چارچوب محاسباتی مدل گرین-لاری را نشان می‌دهد.

شکل ۱- چارچوب محاسباتی مدل گرین-لاری با محدودیت جمعیت و اشتغال غیرپایه

که پارامتر R ، عهده دار براورد جمعیت ناشی از اشتغال، پارامتر Q ، عهده دار براورد اشتغال غیرپایه مورد نیاز جمعیت، مدل H ، چگونگی انتخاب محل سکونت از محل شغل و مدل S ، چگونگی تأمین نیاز خدماتی از محل سکونت را نشان می‌دهد. این مدل از نگرش ساختارشناسی اجتماعی تبعیت می‌نماید، ولی می‌توان گفت که انگیزه‌های

$$\begin{array}{ccccc}
 \text{جمعیت شاغل پایه} & & \text{سطح اشتغال پایه} & & \\
 H & & & & R \\
 (e^t) & & & & (\mathbb{E}^t)
 \end{array}$$

محودیتهای ظرفیت
مسکونی ناحیه‌ای
 (C^P)

رفتاری را نیز به کار می برد، از جمله تمایل ساکنان در کاهش هزینه‌های حمل و نقل که در مدل های H و S نمایان می شوند (Reif, 1973).

پس از لاری، مدل‌های چندی نیز در چارچوب مدل لاری ساخته شدند که می توان آنها را "مدل‌های خانواده لاری" نامید که شامل مدل‌های پوتمن^۱ و آناس^۲ می باشد. توسعه‌های بعدی مدل توسط کرکین^۳ (۱۹۶۴) و گلدنر^۴ معرفی گردیدند. در مدل مادرشهری زمان محور کرکین یا تام دو سری داده‌های ورودی به کار می رود. یک سری از ورودی‌ها از یک "مدل تخصیص فضای صنعتی" که آن هم به نوبه خود از یک مدل داده-ستانده اخذ می شود و سری دیگر داده‌ها به تغییرات کوتاه مدت در سیستم حمل و نقل، کاربری زمین، ساخت و سازها و اشتغال مربوط می باشد. در مدل فرافکنی کاربری زمین گلدنر یا پلام، توابع جاذبه لاری، با توابع فرصت بین دو مقطع زمانی جایگزین شده، و نرخ فعالیت و نسبت جمعیت - خدمات برای هر ناحیه مشخص می شود.

فرمول‌بندی جدید و مهم گرین^۵ (۱۹۷۱)، مدل اصلی لاری را از چندین جهت بهبود بخشید. گرین با صراحة، تعامل زیر مدل‌هایی (شامل فرمول جاذبه) را که تمام فعالیتها در هر تکرار از محاسبه توزیع می کند، بهم پیوند داده و متحدد نمود. همچنین، گرین مدل کاملی را در قالب ماتریسی از طریق ساده نمودن تعریف دقیق مدل و نشان دادن تعادل ذاتی نهفته در روند تکراری حل مسئله ارایه نمود. فرمول‌بندی گرین، همراه با اعمال محدودیت‌های تراکمی منطقه‌ای لاری، بنام مدل اصلاح شده گرین- لاری شناخته شده است.

راجرز^۶ (۱۹۶۶) نیز با استفاده از یک ماتریس رشد جمعیت موفق به تعریف بعد زمانی برای مدل لاری گردید. همچنین اچنیک^۷ (۱۹۶۹) مطلوبیت مدل (کمیریج) را با اضافه نمودن یک مدل مکانی از ظرفیت‌های ناحیه‌ای بهبود بخشید. جهت بهبود و گسترش مدل تلاش‌های دیگری نیز صورت گرفته است که می توان به پیشنهاد جداسازی متغیرهای مهمی همچون جمعیت و اشتغال، درون‌زا نمودن اشتغال پایه،

1- Putman, 1975, :187-202.

2- Anas, 1984, :1489-1502.

3- Crecine.

4- Goldner, 1971, :100-110.

5- Garin.

6- Rogers.

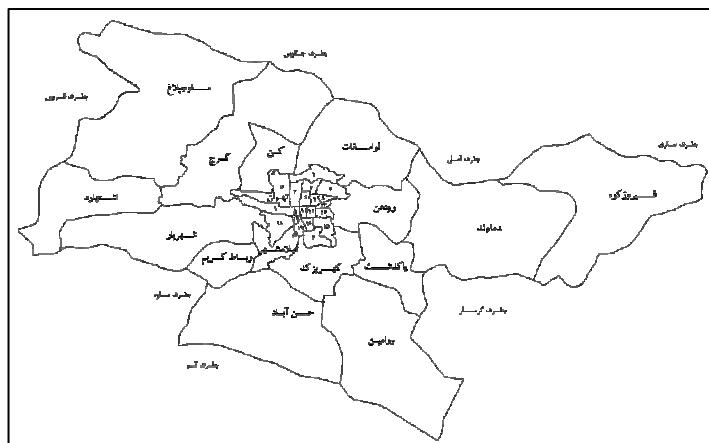
7- Echenique.

اضافه نمودن عواملی همچون ظرفیت نواحی مسکونی در پذیرش جمعیت، ویژگی‌های رقابتی نواحی مسکونی، سطح دستمزد و طبقه بندی قیمت خانه‌های مسکونی و سطح دسترسی به خدمات اشاره نمود.

نمونه‌هایی از مدل اصلاح شده گرین- لاری در ایران مورد استفاده قرار گرفته است. ذکایی آشتیانی و همکاران (ذکایی، پورزاهدی، بوشهری، ۱۳۷۰)، صادقی (صادقی، ۱۳۶۶)، کاظمی نوقابی (نوقابی، ۱۳۶۸) نیز هر یک کاربردی از مدل گرین- لاری را در ایران ارایه می نمایند. چهار مورد از کاربری مدل برای شهرهای اصفهان، شیراز، مشهد و تهران در قالب یک برنامه کلان‌تر تحت عنوان "مطالعات جامع حمل و نقل" نیز انجام شده است (عشق‌آبادی، ۱۳۸۵).

۳- داده‌ها و اطلاعات مورد استفاده

منطقه کلان‌شهری تهران شامل شهر تهران و کانون‌های جمعیتی، اقتصادی و خدماتی اطراف آن است که بازار واحدی از سکونت و کار را تشکیل داده‌اند و اجزاء و عناصر آن با هم ارتباط روزمره دارند (زنگانی، ۱۳۸۲). به‌منظور مدل‌سازی در داخل محدوده مورد مطالعه، لازم است که این محدوده به ناحیه‌هایی تفکیک شود، به‌طوریکه اطلاعات آماری موجود نیز بر این تقسیم‌بندی منطبق باشند. بر این اساس، مجموعه

شکل ۲ - ناحیه‌بندی ۳۴ گانه منطقه کلان شهری تهران

شهری تهران به ۳۴ ناحیه تقسیم می‌شود. از این تعداد، بیست ناحیه مربوط به مناطق شهرداری تهران و چهارده ناحیه نیز مربوط به نواحی شهری اطراف شهر تهران می‌باشند. این نواحی بر حسب نام مرکز ناحیه عبارتند از: مناطق یک تا بیست شهرداری تهران، لواستان، دماوند، فیروزکوه، رودهن، پاکدشت، ورامین، کهریزک، حسن آباد، اسلامشهر، رباط کریم، شهریار، کرج، اشتهرار و هشتگرد. همچنین، مناطق ۵ و ۹ تهران، با منطقه‌بندی مصوب سال ۱۳۷۵ شهر تهران متفاوت بوده و به ترتیب، مناطق ۲۲ و ۲۱ شهر تهران را نیز در خود جای داده‌اند. ناحیه کن به دلیل ناچیز بودن تعداد سفرهای کار- به- خانه و خانه- به- خدمت آن با سایر نواحی منطقه مورد مطالعه حذف می‌شود. شکل (۲) ناحیه‌بندی منطقه کلان‌شهری تهران را نشان می‌دهد.

مدل گرین- لاری مورد استفاده در این مطالعه از نوع پویا شده می‌باشد که بین دو مقطع زمانی معین، ساخته و پرداخته می‌شود. بنابراین جهت مدل‌سازی بین دو مقطع زمانی مشخص و تعیین پارامترهای مدل گرین- لاری (سال ۱۳۶۵ تا سال ۱۳۷۵) باید اطلاعات هر یک از مناطق، حداقل در این دو مقطع زمانی معین باشند. اطلاعات و داده‌های مورد استفاده در این مدل‌سازی را می‌توان به دو دسته درون‌ناحیه‌ای (یک بعدی) و بین‌ناحیه‌ای (دوبعدی) تقسیم‌بندی نمود. اطلاعات درون ناحیه‌ای به آن دسته از داده‌ها و اطلاعات آماری اطلاق می‌شوند که مشخصات هر ناحیه را معین می‌نمایند، که شامل جمعیت، سطح اشتغال (پایه و غیرپایه)، جمعیت شاغل (پایه و غیرپایه)، مساحت، مساحت کاربری‌های گوناگون اراضی شهری، تعداد خودرو، تعداد دانش آموزان مشغول به تحصیل، ناحیه‌های درونی محدوده طرح ترافیک، تراکم خالص هر یک از کاربری اراضی، تراکم خالص مسکونی، تراکم جمعیتی، نرخ رشد سالیانه جمعیت در سال‌های ۱۳۷۵- ۱۳۶۵، متوسط سرانه مالکیت سواری شخصی هر یک از ناحیه‌ها می‌باشند. اطلاعات برون ناحیه‌ای به آن دسته از اطلاعات اطلاق می‌شود که به نحوی تعامل فضایی میان نواحی منطقه مورد مطالعه را نشان می‌دهند، مانند تعداد سفرهای کار- به- خانه، تعداد سفرهای خانه- به- خدمت، فاصله مرکز ناحیه‌ها تا مرکز شهر و فاصله هوایی بین هر یک از زوج ناحیه‌ها (نتایج آمارگیری مبدأ- مقصد تهران، ۱۳۷۳؛ نتایج آمارگیری دروازه ای تهران، ۱۳۷۴؛ نتایج آمارگیری مبدأ- مقصد تكمیلی، ۱۳۷۴).

مدل گرین- لاری شامل چهار پارامتر اصلی می باشد: ۱- مدل کار- به- خانه، H^{wh} ، که چگونگی توزیع محل سکونت شاغلان ناحیه های مختلف را معین می کند؛ ۲- مدل خانه- به- خدمت، S^{hs} ، که چگونگی توزیع سطح اشتغال غیرپایه مورد نیاز جمعیت یک ناحیه را به دست می دهد؛ ۳- بردار نسبت جمعیت به جمعیت شاغل، R ، که تبدیل کننده جمعیت شاغل به جمعیت است؛ ۴- بردار نسبت سطح اشتغال خدماتی به جمعیت، Q ، که تبدیل کننده جمعیت به اشتغال غیرپایه است. برای تعیین دو پارامتر اول، ابتدا پارامترهای توابع مطلوبیت سفرهای کار- به- خانه، u^{wh} ، و خانه- به- خدمت ، u^{hs} ، بر اساس مدل لوچیت چندگانه، که مبتنی بر مطلوبیتی است که شخص از انتخاب خود کسب می نماید، براورد می شوند. متغیرهای تابع مطلوبیت کار- به- خانه و تابع مطلوبیت خانه- به- خدمت، با توجه به ویژگی های موجود بودن اطلاعات مربوط به آنها در سال مبنا (۱۳۷۳)، و قابلیت براورد این اطلاعات برای سال هایی که مدل گرین- لاری در طی آن ساخته می شود، تعیین می شوند. همچنین روش پرداخت تابع مطلوبیت، روش بیشینه درستنمایی می باشد (عشق آبادی، ۱۳۸۵). جدول (۱) متغیرهای مدل سازی را نشان می دهد.

جدول ۱- متغیرهای سناریوهای مدل گرین- لاری پویا

ردیف	متغیر	تعریف متغیر	ابعاد متغیر
۱	e_t^k	سطح اشتغال ناحیه ای نوع k (پایه یا غیرپایه) در زمان t	بردار ($1 \times N$)
۲	P_t	جمعیت ناحیه ای در زمان t	بردار ($1 \times N$)
۳	D_x	نحو مقدار متغیر x (Δx ، e ، $P = E$ یا معادل نشانه x)	ابعاد متغیر X
۴	H_t	نسبتی از سطح اشتغال ناحیه i که در ناحیه j ساکن می شود، در زمان t ($H_{ij,t}$)	جدول ($N \times N$)
۵	S_t	نسبتی از اشتغال غیرپایه مورد نیاز ناحیه i که در ناحیه j شاغل می شود، در زمان t ($S_{ij,t}$)	جدول ($N \times N$)

۴- سناریوهای مختلف مدل گرین - لاری

هدف از سناریوسازی و به کارگیری نسخه پویا شده مدل گرین - لاری در منطقه کلان شهری تهران را می توان در نظر گرفتن انواع بسط و توسعه این مدل بیان نمود. دوره زمانی سناریوهای مدل پویا شده گرین - لاری در این مطالعه، یک دوره ده ساله بین دو مقطع زمانی سال های ۱۳۶۵ و ۱۳۷۵ می باشد. دلیل اصلی انتخاب این دوره زمانی را می توان امکان دسترسی به داده ها و اطلاعات آماری سرشماری های عمومی نفوس و مسکن منطقه کلان شهری تهران در سال های ۱۳۶۵ و ۱۳۷۵ و همچنین سایر اطلاعات مورد نیاز مدل گرین - لاری از جمله تعداد سفرهای کار - به - خانه و سفرهای خانه - به - خدمت (۱۳۷۳)، گردآوری شده توسط شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران (مدل های کاربری زمین، ۱۳۷۷) بیان نمود. به عبارت دیگر، می توان مدل ها را پرداخت نموده و همچنین نتایج هر یک را با مشاهدات (جمعیت و جمعیت شاغل سال ۱۳۷۵) مقایسه کرد. به منظور پویاسازی مدل گرین - لاری، سطح اشتغال پایه در تکرارهای مختلف سال های دوره برنامه ریزی وارد منطقه شده و مدل بر اساس مقادیر جدید متغیرها به هگام می شود. ورود تدریجی اشتغال و جا گیری آنها در منطقه موجب تغییرات تدریجی پارامترهای تأثیرگذار در انتخاب محل اشتغال خدماتی و محل سکونت می شود. بنابراین، می توان برای عمل شبیه سازی مدل گرین - لاری دو سناریو را مطرح نمود:

سناریو (الف) - سناریو تحرک کامل جمعیت و اشتغال پیشین: در این سناریو، مقادیر جدید اشتغال پایه، اشتغال خدماتی و جمعیت وابسته به آنها به همراه کل جمعیت و اشتغال پیشین مستقر در منطقه کلان شهری تهران، محل استقرار جدید خود را در منطقه تعیین می نمایند. اگر در انتخاب محل اشتغال (غیر پایه) و محل سکونت در سطح منطقه کلان شهری تهران انعطاف و تحرک بالا باشد، می توان انتظار داشت که این سناریو برآورده بهتری را از مقدار و توزیع جمعیت و اشتغال نسبت به سناریو عدم تحرک جمعیت و اشتغال پیشین برای سال برنامه ریزی به دست دهد.

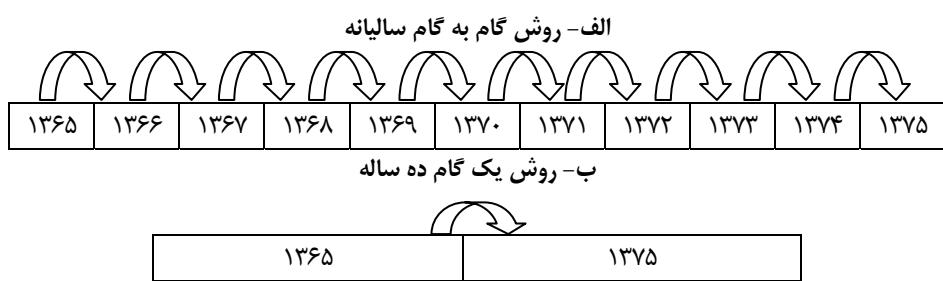
سناریو (ب) - سناریو عدم تحرک جمعیت و اشتغال پیشین: در این سناریو، تنها مقادیر جدید اشتغال پایه، اشتغال خدماتی و جمعیت وابسته به آنها با توجه به وضعیت استقرار جمعیت و اشتغال پیشین، محل استقرار خود را انتخاب می کنند. یعنی،

برخلاف سناریو (الف)، هیچگونه تحرکی برای جمعیت و اشتغال پیشین در جایابی دوباره در نظر گرفته نمی‌شود. اگر در انتخاب محل اشتغال (غیر پایه) و محل سکونت در سطح منطقه کلان‌شهری تهران انعطاف و تحرک بالا نباشد، می‌توان انتظار داشت که این سناریو براورد بهتری را از مقدار و توزیع جمعیت و اشتغال نسبت به سناریو تحرک کامل جمعیت و اشتغال پیشین برای سال برنامه‌ریزی به دست دهد.

برای هر یک از سناریوهای (الف) و (ب) می‌توان به دو روش مختلف در طی دوره ده‌ساله ۱۳۶۵-۱۳۷۵، اقدام به مدل‌سازی اشتغال و جمعیت در منطقه کلان‌شهری تهران نمود:

روش گام به گام سالیانه: در این شیوه، مدل‌سازی از سال مبدا (۱۳۶۵) آغاز شده و سال به سال تکرار می‌شود تا در نهایت به سال ۱۳۷۵ یا سال افق برنامه‌ریزی منتهی می‌شود و از نتایج مدل‌سازی در هر سال جهت بهنگام‌سازی داده‌ها و اطلاعات ورودی مدل (H_t و S_t) برای سال بعد استفاده می‌شود. شکل (۳-الف) مراحل کلی این شیوه مدل‌سازی را نشان می‌دهد.

روش یک گام ده ساله: در این شیوه، مدل‌سازی از سال مبدا (۱۳۶۵) آغاز شده و در طی دوره ده ساله ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۵، فقط در یک گام به سال ۱۳۷۵ یا سال افق برنامه‌ریزی منتهی می‌شود. شکل (۳-ب) مراحل کلی این شیوه مدل‌سازی را نشان می‌دهد.

شکل ۳- دو شیوه مختلف برای درنظرگرفتن زمان در مدل‌سازی گرین-لاری

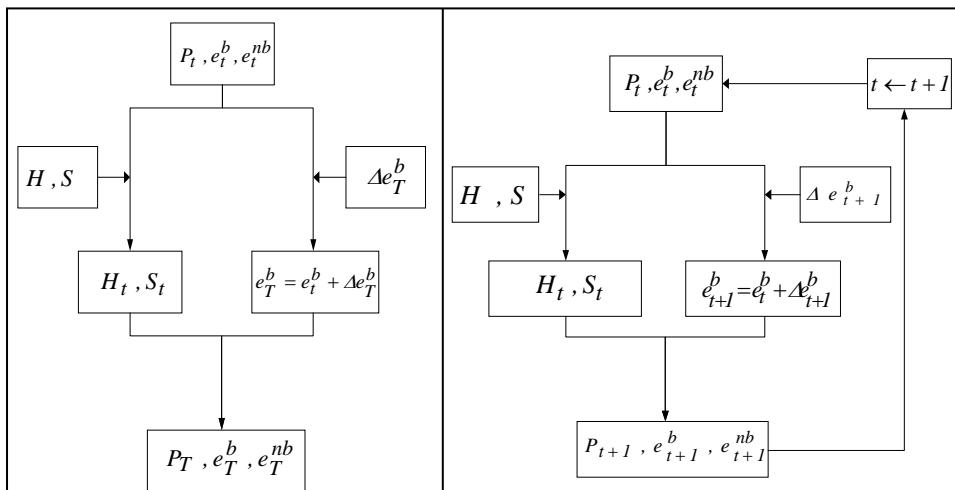
بنابراین، با استفاده از دو سناریو (الف) و (ب) و در دو شیوه گام زمانی گام به گام سالیانه و یک گام ده ساله، چهار سناریو مطابق جدول (۲) و به شرح زیر جهت مدل

سازی گرین-لاری پویا در منطقه کلان شهری تهران می‌توان در نظر گرفت (عشق‌آبادی، ۱۳۸۵).

۱- سناریوی تحرک کامل جمعیت و اشتغال پیشین و گام به گام سالیانه: در این سناریو، یک جزء از سطح اشتغال پایه (از کل سطح اشتغال پایه ایجاد شده در طی دوره ده ساله ۱۳۷۵-۱۳۶۵) در سال ($t+1$)، (Δe_{t+1}^b)، به همراه کل سطح اشتغال پیشین (سال t)، (e_t^b)، توزیع شده و مقادیر جدید جمعیت (P_{t+1}) و سطح اشتغال کل (e_{t+1}) ناحیه‌ها برآورد می‌شوند. این سناریو از سال مبنا (۱۳۶۵) آغاز شده و سال به سال تکرار می‌شود تا در نهایت پس از طی یک دوره ده ساله به سال ۱۳۷۵ منتهی می‌شود. شکل (۴) مراحل کلی شبیه‌سازی این سناریو را نشان می‌دهد.

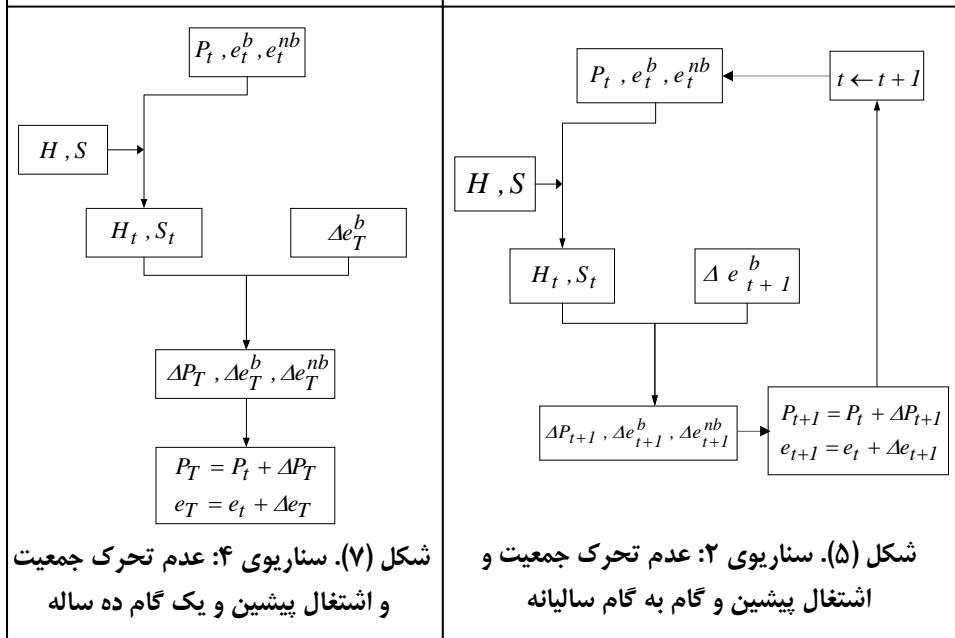
۲- سناریوی عدم تحرک جمعیت و اشتغال پیشین و گام به گام سالیانه: در این سناریو، تنها یک جزء از سطح اشتغال پایه (از کل سطح اشتغال پایه ایجاد شده در طی دوره ده ساله ۱۳۷۵-۱۳۶۵) در سال ($t+1$)، (Δe_{t+1}^b)، توزیع شده و مقادیر جدید اشتغال پایه (Δe_{t+1}^b)، اشتغال خدماتی (Δe_{t+1}^{nb}) و جمعیت وابسته به آنها (ΔP_{t+1}^{nb}) با مقادیر جمعیت (P_t)، سطح اشتغال پایه (e_t^b) و سطح اشتغال غیرپایه (e_t^{nb}) نظیر دوره‌های قبل (سال t) جمع می‌شوند، و مقادیر جدید جمعیت (P_{t+1}) و سطح اشتغال کل (e_{t+1}) ناحیه‌ها برآورد می‌شوند. این سناریو از سال مبنا (۱۳۶۵) آغاز شده و سال به سال تکرار می‌شود تا در نهایت پس از طی یک دوره ده ساله به سال ۱۳۷۵ منتهی می‌شود. شکل (۵) مراحل کلی شبیه‌سازی این سناریو را نشان می‌دهد.

۳- سناریوی تحرک کامل جمعیت و اشتغال پیشین و یک گام ده ساله: در این سناریو، کل سطح اشتغال پایه ایجاد شده در طی دوره ده ساله ۱۳۷۵-۱۳۶۵، در سال افق برنامه‌ریزی ($T=1375$)، ($\Delta e_{1365-1375}^b$)، به همراه کل سطح اشتغال سال مبنای برنامه‌ریزی یعنی سال ۱۳۶۵ (e_{1365-t}^b)، توزیع شده و مقادیر جدید جمعیت (P_{1375}) و سطح اشتغال کل (e_{1375}) ناحیه‌ها برآورد می‌شوند. این سناریو از سال مبنا (۱۳۶۵) آغاز شده و در طی دوره ده ساله ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۵، فقط در یک گام به سال ۱۳۷۵ منتهی می‌شود. شکل (۶) مراحل کلی شبیه‌سازی این سناریو را نشان می‌دهد.

شکل (۶). سناریوی ۳: تحرک کامل جمعیت و اشتغال پیشین و یک گام ده ساله

شکل (۴). سناریوی ۱: تحرک کامل جمعیت و اشتغال پیشین و گام به گام سالیانه

شکل (۷). سناریوی ۴: عدم تحرک جمعیت و اشتغال پیشین و یک گام ده ساله

شکل (۵). سناریوی ۲: عدم تحرک جمعیت و اشتغال پیشین و گام به گام سالیانه

۴- سناریوی عدم تحرک جمعیت و اشتغال پیشین و یک گام دهساله: در این سناریو، کل سطح اشتغال پایه ایجاد شده در طی دوره دهساله ۱۳۶۵ - ۱۳۷۵، در سال افق برنامه‌ریزی ($T=1375$)، Δe_{1365}^b ، توزیع شده و مقادیر جدید اشتغال پایه (e_{1375}^b)، اشتغال خدماتی (e_{1365}^{nb}) و جمعیت وابسته به آن‌ها (e_{1365}^b) با مقادیر جمعیت (P_{1365})، سطح اشتغال پایه (e_{1365}^b) و سطح اشتغال غیرپایه (e_{1365}^{nb}) نظیر سال مبنای برنامه‌ریزی ($t=1365$) جمع می‌شوند، و مقادیر جدید جمعیت (P_{1375}) و سطح اشتغال کل (e_{1375}^b) ناحیه‌ها برآورد می‌شوند. این سناریو از سال مبنای (1365) آغاز شده و در طی دوره دهساله ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۵، فقط در یک گام به سال ۱۳۷۵ منتهی می‌شود. شکل (۷) مراحل کلی شبیه‌سازی این سناریو را نشان می‌دهد.

جدول ۲- سناریوهای مدل گرین- لاری پویا

شماره سناریو	ویژگی‌های سناریو
۱	تحرک کامل
۲	عدم تحرک
۳	تحرک کامل
۴	عدم تحرک

۵- نتایج سناریوهای چهارگانه مدل گرین- لاری پویا

نتایج به دست آمده از هر یک از سناریوها شامل جمعیت، P ، سطح اشتغال کل e ، سطح اشتغال پایه e^b ، سطح اشتغال غیرپایه e^{nb} ، جمعیت شاغل E ، جمعیت شاغل پایه E^b ، جمعیت شاغل غیرپایه E^{nb} می‌باشند. جدول (۳) مقادیر جمعیت مشاهده شده و برآورده شده در سال ۱۳۷۵ برای هر یک از سناریوهای چهارگانه و جدول (۴) مقادیر جمعیت مشاهده شده و برآورده شده در سال ۱۳۷۵ برای هر یک از سناریوهای چهارگانه را نشان می‌دهند.

۶- ارزیابی و تحلیل نتایج سناریوهای چهارگانه مدل گرین-لاری پویا

با توجه به اینکه، اطلاعات سرشماری عمومی نفوس و مسکن مرکز آمار ایران تنها جمعیت و جمعیت شاغل، (ونه سطح اشتغال) را در اختیار می‌گذارد، برای ارزیابی سناریوها، می‌توان میزان ارتباط آماری بین جمعیت براورد شده \hat{P}_i ، و جمعیت مشاهده شده P_i ، و همچنین کل جمعیت شاغل براورد شده \hat{E}_i ، و کل جمعیت شاغل مشاهده شده E_i ، هر یک از ناحیه‌های ۳۴ گانه منطقه کلان‌شهری تهران را با استفاده از روش روندگرای خطی در سال افق برنامه‌ریزی (۱۳۷۵) مورد ارزیابی قرار داد.

پس از ارزیابی هر یک از چهار سناریو با این روش و بررسی دقت عملکرد هر یک از سناریوها در براورد جمعیت واشغال نواحی منطقه کلان‌شهری تهران در دوره ده‌ساله، سناریوی برتر بر اساس دقت عملکرد مدل در بازسازی مشاهدات، از میان سناریوهای چهارگانه انتخاب می‌شود. برای ارزیابی دقیق‌تر از صحت و دقت عملکرد چهار سناریو با یکدیگر، میزان ارتباط آماری بین جمعیت براورد شده \hat{P}_i ، و جمعیت مشاهده شده P_i ، و همچنین کل جمعیت شاغل براورد شده \hat{E}_i ، و کل جمعیت شاغل مشاهده شده E_i هر یک از سناریوها برای ناحیه‌های ۳۴ گانه منطقه کلان‌شهری تهران را که با استفاده از روش روندگرای خطی در سال افق برنامه‌ریزی (۱۳۷۵) در بخش قبل مورد ارزیابی قرار گرفت، در جدول (۵) نشان داده شده است. شاخص برازنده‌گی چهار سناریو از طریق ضریب تعیین تحلیل روندگرای خطی با استفاده از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$Y = a + bX \quad (1)$$

که، Y براورد تعداد جمعیت شاغل به وسیله مدل، X مشاهده تعداد جمعیت یا جمعیت شاغل، و a, b ضرایب رگرسیون می‌باشند. برای مدل ایده آل باید b برابر یک و از نظر آماری معنی‌دار باشد و a (مقدار ثابت تابع خطی) باید مساوی صفر (هر چه کوچکتر و قابل چشم‌پوشی) و از نظر آماری معنی‌دار بوده و یا مخالف صفر و از نظر آماری بی‌اهمیت (بی‌معنی) باشد و مقدار ضریب تعیین R^2 ، به یک نزدیک باشد. همچنین مقدار آماری F نشان‌دهنده معنی‌دار بودن ضریب تعیین مدل می‌باشد و بزرگ‌تر بودن آن حاکی از این است که فرضیه صفر بودن همزمان مقدارهای a و b رد می‌شود.

جدول (۵) نتایج تحلیل روندگرای خطی برآورده مشاهده را برای جمعیت و جمعیت شاغل در چهار سناریوی پیشنهادی نشان می‌دهد، مطابق این جدول مقادیر آماره‌های پارامترها، برای سناریوی دوم و چهارم (سناریوهای عدم تحرک) از اهمیت بیشتری در مقایسه با سناریوهای اول و سوم (سناریوی تحرک کامل) برخوردار می‌باشند و نشان‌دهنده با اهمیت بودن در سطح اطمینان بیش از ۹۹٪ است.

جدول ۳- مشاهده جمعیت و برآورد آن در چهار سناریوی مدل گرین - لاری پویا (P[†]) - سال ۱۳۷۵

نام	ناحیه	جمعیت مشاهده شده سناریو ۱۳۷۵	جمعیت مشاهده شده سناریو ۱	جمعیت برآورد شده سناریو ۲	جمعیت برآورد شده سناریو ۳	جمعیت برآورده شده سناریو ۴
منطقه ۱	۱	263385	21728	253700	235160	262370
منطقه ۲	۲	458089	964760	409180	513040	420160
منطقه ۳	۳	238136	1113400	314570	425390	327760
منطقه ۴	۴	648622	458250	674630	809800	705730
منطقه ۵	۵	484156	129010	295640	317310	304500
منطقه ۶	۶	242059	100080	336090	365670	348290
منطقه ۷	۷	300202	36069	375000	349440	386700
منطقه ۸	۸	337563	372080	461860	540140	478540
منطقه ۹	۹	307745	96245	362730	387200	378260
منطقه ۱۰	۱۰	281991	546730	413800	496330	427470
منطقه ۱۱	۱۱	232510	65002	318500	331000	330230
منطقه ۱۲	۱۲	230061	127860	343930	374690	353140
منطقه ۱۳	۱۳	203617	739840	273290	363040	284840
منطقه ۱۴	۱۴	394611	301380	517420	593890	536690
منطقه ۱۵	۱۵	623100	351010	686360	744630	709420
منطقه ۱۶	۱۶	294383	282560	422350	468580	435620
منطقه ۱۷	۱۷	289489	263380	434110	477020	448690
منطقه ۱۸	۱۸	369504	415260	427100	500760	442880
منطقه ۱۹	۱۹	264750	546780	340900	425530	355400
منطقه ۲۰	۲۰	348137	178660	413700	439850	426810
لواسانات		30398	22754	37257	30381	38280
دماوند		47371	45746	48529	43729	48525
فیروزکوه		34206	33304	32330	31218	32145
رودهن		50210	18663	23399	20034	23818
پاکشت		197929	134830	139060	157520	142720
ورامین		413130	296340	361520	333950	367500
کهریزک		128744	93822	113560	104640	114350
حسن اباد		21457	13621	21674	16686	21994
اسلام شهر		365363	206510	331120	261870	338020
رباط کریم		320810	267830	305110	401290	361190
شهریار		533832	392980	406710	445500	416800
کرج		1145231	728710	1004800	931310	1039800
اشتهارد		15930	15316	16502	16564	16661
هشتگرد		224071	216220	226610	226760	228560
جمع		10340792	9596730	11143041	12179922	11553863

جدول ۴- مشاهده جمعیت شاغل و براورد آن در چهار سناریوی مدل گرین-لاری پویا (E)-سال ۱۳۷۵

نام	نماینده	مشاهده شده سناریو ۱	براورد شده سناریو ۲	جمعیت شاغل براورد شده سناریو ۳	جمعیت شاغل براورد شده سناریو ۴	جمعیت شاغل براورد شده سناریو ۱۳۷۵
منطقه ۱	62645	56145	61349	6963	70224	1
منطقه ۲	104130	127150	103370	263761	126859	2
منطقه ۳	78781	102250	77835	295339	68149	3
منطقه ۴	160070	183680	157300	131305	177383	4
منطقه ۵	72145	75179	71394	37991	129563	5
منطقه ۶	87149	91497	85288	31426	67949	6
منطقه ۷	100300	90636	98068	12048	84376	7
منطقه ۸	116470	131460	114030	105585	91497	8
منطقه ۹	83277	85244	81927	27654	81489	9
منطقه ۱۰	105580	122590	103450	147643	76280	10
منطقه ۱۱	85306	85508	83333	20959	67937	11
منطقه ۱۲	93665	99384	91552	38064	63050	12
منطقه ۱۳	71171	90710	69870	203722	59414	13
منطقه ۱۴	133230	147430	130400	89027	110444	14
منطقه ۱۵	162480	170540	159420	94694	159158	15
منطقه ۱۶	101530	109210	99320	73674	73959	16
منطقه ۱۷	98520	104740	96377	65753	69741	17
منطقه ۱۸	90269	102070	89052	98973	87359	18
منطقه ۱۹	69951	83758	68674	120987	61512	19
منطقه ۲۰	97696	100680	95762	47674	87270	20
لواسانات	10106	8019	10007	7384	9869	21
دماوند	13563	12223	13536	12290	12734	22
فیروزکوه	7982	7754	7983	7890	8106	23
رودهن	6963	5856	6879	5676	15307	24
پاکدشت	34692	38292	34259	34747	50881	25
ورامین	86000	78151	85362	73293	102008	26
کهریزک	27536	25199	27327	22599	30873	27
حسن آباد	5966	4527	5907	3937	6183	28
اسلام شهر	67914	52615	67188	46685	82475	29
رباط کریم	79022	87797	73163	73212	87654	30
شهریار	93946	100410	92914	93436	126800	31
کرج	217670	194960	214580	174834	274635	32
اشتهارد	4018	3993	3995	3869	4023	33
هشتنگرد	51162	50757	50999	49928	51748	34
جمع	2680905	2830414	2631870	2523022	2676909	

البته در سناریوهای تحرک کامل، مقادیر آماره t ، در سناریوی سوم (یک گام ده ساله) نسبت به سناریوی اول (گام به گام ده ساله) از اهمیت بیشتری برخوردار می‌باشند. مقادیر ضریب تعیین، R^2 ، نشان‌دهنده قدرت دو سناریو در بازسازی جمعیت و اشتغال می‌باشند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، مقدار ضریب تعیین در سناریوی دوم و چهارم (سناریوهای عدم تحرک) به مراتب وضعیت بهتری نسبت به سناریوهای اول و سوم (سناریوهای تحرک کامل) دارند که نشان‌دهنده قدرت بالای این سناریو در بازسازی جمعیت و اشتغال سال ۱۳۷۵ برای منطقه مورد مطالعه می‌باشد. در سناریوهای تحرک کامل، مقدار ضریب تعیین در سناریوی سوم نسبت به سناریوی اول از وضعیت بهتری برخوردار می‌باشد.

در سناریوهای تحرک کامل، مقدار ضریب تعیین در سناریوی سوم نسبت به سناریوی اول از وضعیت بهتری برخوردار می‌باشد. بر اساس جدول (۵) و نمودارهای روندگرای خطی مربوط، در سناریوهای دوم و چهارم، نقاط آماری در اطراف خط با زاویه ۴۵ درجه (خط بازسازی مشاهدات با دقت ۱۰۰٪) و بسیار نزدیک به آن جای گرفته‌اند، در حالیکه در سناریوهای اول و سوم، پراکندگی نقاط آماری در اطراف خط ۴۵ درجه، بویژه در برآورده جمعیت، از وضعیت مطلوبی نسبت به سناریوهای رقیب برخوردار نیستند. همچنین مقدار پراکندگی نقاط آماری، در سناریوی سوم نسبت به سناریوی اول بسیار کمتر می‌باشد. مقدار آماری F، نشان‌دهنده معنی‌دار بودن ضریب تعیین بین برآوردها و مشاهده‌ها می‌باشد. همان‌طور که در جدول (۵) ملاحظه می‌شود، مقدار آماری F، در سناریوهای دوم و چهارم به مراتب مقادیر بزرگتری نسبت به سناریوهای اول و سوم دارند. البته مقدار توزیع F، در سناریوی سوم (یک گام ده ساله) نسبت به سناریوی اول بهتر می‌باشد. نزدیک بودن ضریب E_i یا P_i ، به مقدار ۱/۰ نشان‌دهنده آن

جدول ۵ - نتایج تحلیل روندگرای خطی براورد-مشاهده جمعیت و جمعیت شاغل در چهار سناریوی مدل گرین-لاری پویا

نتایج تحلیل روندگرای خطی براورد-مشاهده جمعیت P_i^0 در چهار سناریو						
توضیح	سناریو ۴	سناریو ۳	سناریو ۲	سناریو ۱	سناریو ۰	مدل
مقدار جمله ثابت رگرسیون (عرض از مبدأ)	۵۸۹۱۹/۳۸۷	۸۳۳۳۵/۵۵۲	۵۶۷۷۸/۶۱۵	۹۱۹۷۰		a
مقدار آماری t نظیر مقدار ثابت	۲/۴۳۲	۲/۵۲۸	۲/۴۴۹	۱/۳۴۱		t_a
ضریب جمعیت براورد شده (P_i^0)	۰/۹۲۴	۰/۹۰۴	۰/۸۹۱	۰/۶۲۷		b
مقدار آماری t نظیر جمعیت براورد شده (P_i^0)	۱۴/۲۲۶	۱۰/۲۳۲	۱۴/۳۴۳	۳/۴۱۲		t_b
ضریب تعیین مدل	۰/۸۶۳	۰/۷۶۶	۰/۸۶۵	۰/۲۶۷		R ^۲
مقدار آماری F	۲۰۲/۳۸۵	۱۰۴/۶۹۱	۲۰۵/۷۱۰	۱۱/۶۴۳		f
درجه آزادی مدل	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳		df
تعداد مشاهدات (ناحیه های منطقه کلان شهری تهران)	۳۴	۳۴	۳۴	۳۴		n

نتایج تحلیل روندگرای خطی براورد-مشاهده جمعیت شاغل E_i^0 در چهار سناریو						
توضیح	سناریو ۴	سناریو ۳	سناریو ۲	سناریو ۱	سناریو ۰	مدل
مقدار جمله ثابت رگرسیون (عرض از مبدأ)	۱۴۶۵۸/۴۴۳	۱۹۰۳۵/۴۹۰	۱۴۲۲۸/۰۸۷	۲۲۶۴۰/۰۷۸		a
مقدار آماری t نظیر مقدار ثابت	۲/۴۹۲	۲/۴۴۴	۲/۴۹۴	۱/۱۴۷		t_a
ضریب جمعیت شاغل براورد شده (E_i^0)	۰/۸۱۵	۰/۸۱۶	۰/۸۰۲	۰/۶۵۵		b
مقدار آماری t نظیر جمعیت شاغل براورد شده (E_i^0)	۱۳/۲۰۹	۹/۹۷۹	۱۳/۴۰۴	۳/۱۶۱		t_b
ضریب تعیین مدل	۰/۸۴۵	۰/۷۵۷	۰/۸۴۹	۰/۲۳۸		R ^۲
مقدار آماری f	۱۷۴/۴۷۲	۹۹/۵۸۴	۱۷۹/۶۷۵	۹/۹۹۰		f
درجه آزادی مدل	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳		df
تعداد مشاهدات (ناحیه های منطقه کلان شهری تهران)	۳۴	۳۴	۳۴	۳۴		n

است که براوردهای جمعیت شاغل ساکن ناحیه ای به طور متوسط با خطای کمتری مقدارهای واقعی متناظر را بازسازی می‌کنند. همان‌طور که در جدول (۵) مشاهده می‌شود ضرایب E_i یا P_i ، در سناریوی دوم و چهارم و سناریوی سوم به مراتب مقادیر نزیکتری به مقدار یک نسبت به سناریوی اول دارند.

بر اساس دلایل بالا، می‌توان بیان نمود که سناریوی دوم و چهارم به مراتب سطح دقت عملکردی بهتری نسبت به سناریوهای اول و سوم دارند و سطح دقت عملکردی سناریوهای دوم و چهارم بسیار یه یکدیگر نزدیک می‌باشند. همچنین سطح دقت عملکردی سناریوی سوم به مراتب بهتر از سناریوی اول می‌باشد. دلیل اینکه سناریوی سوم برآورد بهتری نسبت به سناریوی اول دارد را می‌توان ناشی از تأثیر نتایج برآورد اشتغال و جمعیت بر تولید سالیانه مدل‌های کار- به- خانه و خانه- به- خدمت، در سناریوی اول دانست و در نتیجه با افزایش تعداد سال‌ها مقدار خطای ناشی از برآورد اشتغال و جمعیت بر مدل‌های کار- به- خانه و خانه- به- خدمت، افزایش خواهد یافت. بنابراین، به دلیل اینکه در سناریوی سوم مقادیر مدل‌های کار- به- خانه و خانه- به- خدمت، یکبار محاسبه می‌شوند، مقدار تأثیر آن در انجام برآورد جمعیت و اشتغال کمتر خواهد بود. به منظور غلبه بر این مشکل و کاهش تأثیر خطاهای در محاسبات مدل‌های کار- به- خانه و خانه- به- خدمت، می‌توان از ظرفیت‌های جمعیتی و اشتغال استفاده نمود، ولی به دلیل اینکه ماهیت این مطالعه، ارزیابی مدل می‌باشد، از روش‌های ایجاد قیود و محدودیت خودداری شده است. مگر اینکه این محدودیت‌ها در تمامی سناریوها به‌طور مشابه منظور شود.

بدین ترتیب، سناریوهای (شماره ۲ و ۴) عدم تحرک اشتغال و جمعیت پیشین در دو حالت گام به گام سالیانه و یک گام ده ساله از مقبولیت و دقت عملکردی بسیار بهتری در برآورد اشتغال و جمعیت نسبت به سناریوهای (شماره ۱ و ۳) تحرک کامل اشتغال و جمعیت پیشین در دو حالت گام به گام سالیانه و یک گام ده ساله در منطقه کلان‌شهری تهران برخوردار هستند. بنابراین سناریوهای شماره (۲) و (۴) یا سناریوهای عدم وجود تحرک جمعیت و اشتغال پیشین منطقه کلان شهری تهران از سال ۱۳۶۵ تا سال ۱۳۷۵ به عنوان سناریوهای برتر در مدل‌سازی گرین- لاری پویا در منطقه کلان‌شهری تهران انتخاب می‌شوند. البته باید توجه نمود که سناریوی شماره (۲) در

شرایطی که نیاز به اطلاع از تغییرات جمعیت و اشتغال در طول دوره برنامه‌ریزی مورد نیاز است مناسب تر می‌باشد و سناریو شماره (۴) در شرایطی که تنها پیش‌بینی سال افق برنامه‌ریزی مورد نظر می‌باشد، مناسب‌تر خواهد بود.

تمایل کم مردم (منطقه کلان‌شهری تهران) به جابجایی محل سکونت و اشتغال در طی دوره‌های زمانی بلندمدت و در نواحی مختلف منطقه کلان‌شهری تهران، از دلایل اصلی پاسخگویی بهتر سناریوهای عدم تحرک جمعیت و اشتغال پیشین می‌باشد. زیرا به‌دلیل هزینه‌های بالای تغییر محل سکونت و همچنین عدم توانایی در یافتن شغل جدید و یا فرهنگ خاص مردم که تمایل کمی به جابجایی دارند (برخلاف کشورهای توسعه یافته)، سناریوهای تحرک کامل جمعیت و اشتغال نمی‌توانند براورده خیلی دقیق از اشتغال و جمعیت منطقه کلان‌شهری تهران به دست دهند. در کشورهای بیشتر توسعه یافته امکان بازسازی بهتر سناریوهای تحرک کامل در براورد جمعیت و اشتغال، به دلیل شرایط اقتصادی و اجتماعی وجود دارد.

شكل‌های (۸-الف)، (۸-ب)، (۹-الف)، (۹-ب)، (۱۰-الف)، (۱۰-ب)، (۱۱-الف) و (۱۱-ب) نمودار روندگرای خطی پراکنش هر یک از چهار سناریوی مدل گرین-لاری پویا برای براورد جمعیت و جمعیت شاغل ۳۴ ناحیه منطقه کلان‌شهری تهران به مشاهدات را نشان می‌دهند. همچنین، تعداد جمعیت و جمعیت شاغل براورد شده در هر یک از سناریوها به همراه مشاهدات متناظر آن‌ها در سال ۱۳۷۵، برای هر یک از ناحیه‌های ۳۴ گانه، در جدول‌های شماره (۳) و (۴) نشان داده شده است. در این جداول مقادیر سرجمع هریک از سناریوها با یکدیگر متفاوت می‌باشند که به‌دلیل ماهیت ارزیابی این مطالعه از سرشکن نمودن مقادیر براورد شده صرف نظر می‌شود. خواننده علاقه‌مند جهت مطالعه بیشتر می‌تواند به منبع [۱۴] مراجعه نماید.

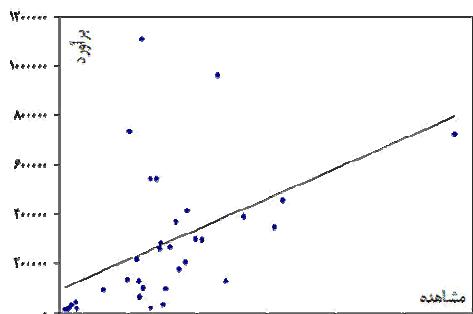
۷- نتیجه‌گیری و پیشنهادات

در این مقاله مدل گرین-لاری در چهار سناریو طراحی و پیاده‌سازی شد، که توضیح توصیفی از پروفیل تغییرات جمعیتی و اشتغال شهری است و می‌تواند پیش‌بینی آینده را نیز به‌عهده بگیرد. مدل‌های ارایه شده در این مقاله بر اساس چارچوب مدل گرین-

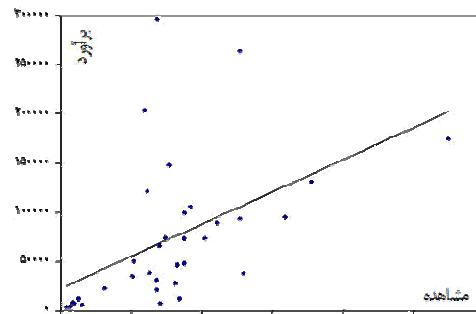
لاری ایستا به یک مدل پویا تبدیل شده است که فرضیات مکانی و زمانی در آن لحاظ و ترکیب شد.

در این مقاله، مدل گرین- لاری به عنوان ابزار کارآمدی در امر توصیف و درک سیستم‌های شهری موجود و همچنین پیش‌بینی رفتار سیستم بر اساس سیاست‌های عمومی تدوین شده در برنامه‌های شهری و منطقه‌ای بررسی شد و نسخه پویا شده مدل گرین- لاری در شرایط چهار سناریو جهت براورد اشتغال و جمعیت در منطقه کلان‌شهری تهران در یک دوره ده ساله (۱۳۶۵-۱۳۷۵) مورد مدل‌سازی و ارزیابی قرار گرفت. نتیجه حاصل از مدل‌سازی نشان می‌دهد که سناریوی مدل گرین- لاری پویا با فرض عدم تحرک جمعیت و اشتغال پیشین نسبت به سناریوی مدل گرین- لاری پویا با فرض تحرک کامل جمعیت و اشتغال پیشین در دو وضعیت گام به گام سالیانه و یک گام ده ساله، قابلیت و دقت بیشتری در براورد و بازسازی اشتغال و جمعیت در دوره زمانی مذکور در منطقه کلان‌شهری تهران بدست می‌دهد.

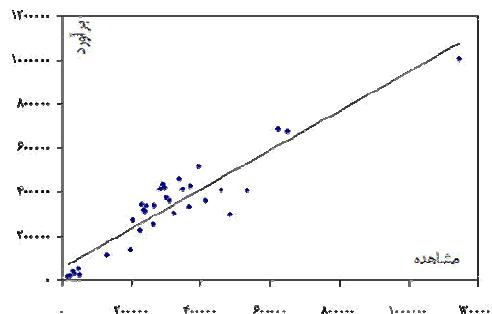
علت این امر را می‌توان در فرهنگ حاکم که حاکی از تحرک و جابجایی نسبتاً پایین مردم به علت مشکلات آن است، دانست. یکی از محدودیت‌های اصلی این مطالعه عدم دسترسی به امار نفوس و مسکن بهنگام است که پژوهشگران را ناچار به استفاده از آخرین آمار موجود در دو مقطع زمانی ۱۳۶۵ و ۱۳۷۵ گرداند. پیشنهاد می‌شود که پس از انجام سرشماری سال ۱۳۸۵ و در دسترس قرار گرفتن آمار مربوط، از آمار دو مقطع زمانی ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵ استفاده شود و نتایج مورد تحلیل و ارزیابی قرار گیرند.

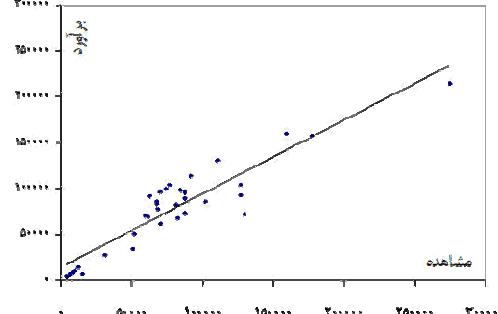
شکل (۸-۸) پرداخت برآورد- مشاهده جمعیت در سناریوی (۱)

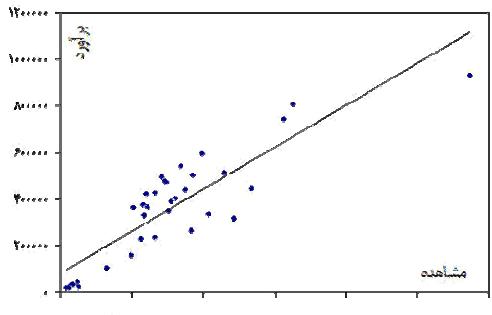
شکل (۸-الف) پرداخت برآورد- مشاهده جمعیت شاگل در سناریوی (۱)

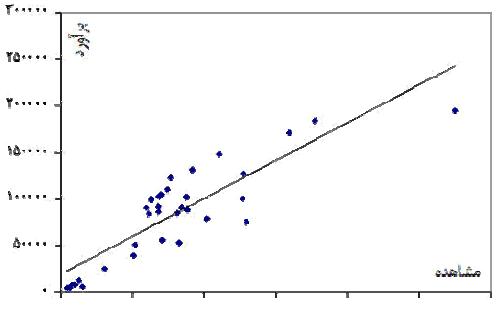
شکل (۹-ب) پرداخت برآورد- مشاهده جمعیت در سناریوی (۲)

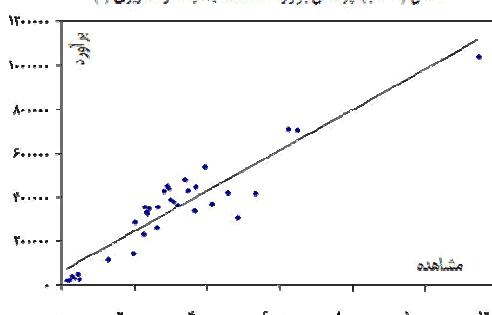
شکل (۹-الف) پرداخت برآورد- مشاهده جمعیت شاگل در سناریوی (۲)

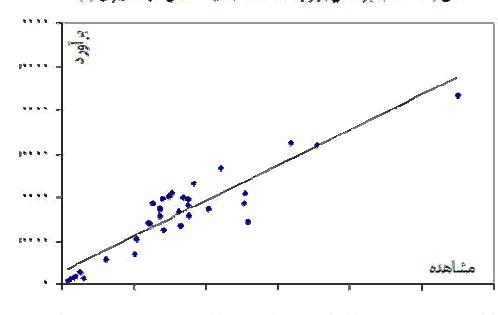
شکل (۱۰-ب) پرداخت برآورد- مشاهده جمعیت در سناریوی (۳)

شکل (۱۰-الف) پرداخت برآورد- مشاهده جمعیت شاگل در سناریوی (۳)

شکل (۱۱-ب) پرداخت برآورد- مشاهده جمعیت در سناریوی (۴)

شکل (۱۱-الف) پرداخت برآورد- مشاهده جمعیت شاگل در سناریوی (۴)

فهرست منابع

- ۱- ذکایی، آشتیانی، هدایت؛ پور Zahedi، حسین؛ و شتاب بوشهری، سید نادر، ”مدل جمعیت و اشتغال و براورد آن‌ها برای آینده“، کتاب دوم از گزارش‌های فاز ۲، گزارش شماره ۱۱۱، مطالعات جامع حمل و نقل شهری اصفهان، فروردین ۱۳۷۰.
- ۲- صادقی، غلامرضا، ”براورد اشتغال و جمعیت از مدل گرین- لاری و استفاده از آن در براورد سفرهای مبدأ- مقصد منطقه صنعتی حاشیه زاینده رود“، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد، مرکز برنامه ریزی سیستم‌ها، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، شهریورماه ۱۳۶۶.
- ۳- کاظمی نوقابی، مصطفی، ”کاربری مدل گارین- لاری با محدودیت ظرفیت در براورد جمعیت و اشتغال شهر اصفهان“، پایان نامه کارشناسی ارشد مرکز برنامه ریزی سیستم‌ها، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، مرداد ماه ۱۳۶۸.
- ۴- عشق آبدی، فرشید، ”ارزیابی پیش‌بینی اشتغال و جمعیت در برنامه ریزی شهری و منطقه‌ای بر اساس مدل گرین- لاری و اقتصاد پایه (نمونه موردی منطقه کلان شهری تهران)“، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، شهریور ماه ۱۳۸۵.
- ۵- زنجانی، حبیب الله، ”گزیده مطالعات جمعیتی- طرح مجموعه شهری تهران“، چاپ اول، تهران، انتشارات مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران، سال ۱۳۸۲.
- ۶- ”نتایج آمارگیری مبدأ- مقصد تهران“، مطالعات جامع حمل و نقل تهران، گزارش شماره ۱۰۶-۱، شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران، تهران، مرداد ماه ۱۳۷۳.
- ۷- ”نتایج آمارگیری دروازه ای تهران“، مطالعات جامع حمل و نقل تهران، گزارش شماره ۱۳۴، شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران، تهران، شهریور ماه ۱۳۷۴.
- ۸- ”نتایج آمارگیری مبدأ- مقصد تکمیلی“، مطالعات جامع حمل و نقل تهران، گزارش شماره ۱۲۵-۳۱، شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران، تهران، آبان ماه ۱۳۷۴.

- ۹- "مدل های کاربری زمین (براورد اشتغال و جمعیت- میان مدت ۱۳۹۰)"، مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران، گزارش شماره ۲۰۲، شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک تهران، آبان ماه ۱۳۷۷.
- 10- Lowry, I. S.(1964)."A Model of Metropolis". Report No. RM - 4035 - RC.Calif, U. S. A: the Rand Corporation.
- 11- Berechman, J; Small, K. A.(1988)."Modeling Land Use and Transportation: An Interpretive Review for Growth Areas".The University of California Transportation Center (UCTC),Environment and Planning A, v.20, pp. 1285-1309.
- 12- Reif, B.(1973)."Models in Urban and Regional Planning". England: Leonard Hill Books, A Division of International Text Book Co. Ltd.
- 13- Putman, Stephen H. (1975). "Urban Land Use and Transportation Model: A State-of-the-Art Summary". Transportation Research, Vol 11, Nos. 2/3, July, pp. 187-202.
- 14- Anas A. (1984). "Discrete Choice Theory and the General Equilibrium of Employment, Housing, and Travel Networks in a Lowry-type Model of the Urban Economy". Environment and Planning, A 16, pp. 1489-1502.
- 15- Crecine J P. (1964). "TOMM: Time Oriented Metropolitan Model Technical Bulletin 6". Community Renewal Program, Department of City Planning, Pittsburgh, PA.
- 16- Goldner, W.(1971)."The Lowry Model Heritage". Journal of the American Institue of Planners, V. TV, 37, n.2, pp.100-110.
- 17- Garin, R. A.(1966)."A matrix formulation of the Lowry model for intra-metropolitan activity allocation". Journal of the American institute of planners, November.
- 18- Rogers, A.(1966)."A Note on The Garin - Lowry Model". Journal of the American Isntitute of Planners. V.32, n.66, pp.364-366.
- 19- Echenique, M.(1969)."Urban Systems: Towards an Explorative Model". Report No. CESUWP 2, London: Center for Environmental Studies, Rigent's Park.